

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2016, declarat de avocatul Vadim Gligor, în numele inculpatului

*Conac Sergiu xxxxxxxx, născut
la xx xxxxx xxxx în s. xxxxxxxx, r-nul xxxxxxxx, locuitor
al or. xxxxxxxx, str. xxxxxx xxx xxxx xxxx, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>22.05.2012 – 21.02.2014,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>20.03.2014 – 28.09.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>23.12.2016 – 07.03.2017.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Glodeni din 21 februarie 2014, Conac Sergiu a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) și art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Conac Sergiu se învinuiește că, activând conform ordinului nr. 196 „ef” din 09.07.2010, în funcția de ofițer de urmărire penală al Secției Urmărire Penală a CPR Glodeni, iar conform ordinului MAI nr. 162 f „ef” din 29.04.2011 în funcția de șef adjunct al Secției Urmărire Penală a CPR Glodeni, fiind antrenat în exercițiul funcției deținute, deci fiind persoană publică înzestrată în virtutea legii cu funcții de efectuare nemijlocită a urmăririi penale în cauze penale, a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice, precum drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice în următoarele circumstanțe.

Astfel, conform învinuirii aduse, Conac Sergiu, activând în funcția susmenționată, la 08.09.2010 a pornit urmărirea penală pe cauza penală nr. 2010090312 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) CP, pe faptul sustragerii de la cet. Bogdan Maria a unei biciclete de model „CITY”, de către persoane necunoscute, pricinuind proprietarului o daună considerabilă în sumă de 1800 lei.

La data de 28.12.2010, ofițerul de urmărire penală al SUP a CPR Glodeni Conac Sergiu, a înaintat procurorului conducător al urmării penale un raport privind suspendarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2010090312 datorită faptului, că nu a fost stabilită persoana care urmează a fi pusă sub învinuire.

Prin ordonanța procurorului conducător din 29.12.2010, a fost acceptată propunerea ofițerului de urmărire penală Conac Sergiu și urmărirea penală a fost suspendată în baza art. 287¹ alin. (1) pct. 2), datorită neidentificării persoanei care urmează a fi pusă sub învinuire.

La data de 21.02.2011, Conac Sergiu a primit spre examinare materialul parvenit în baza raportului Inspectorului SPC a CPR Glodeni, Cușnir Iurie, înregistrat la intrare sub nr. 964 din 21.02.2011, conform căruia pe cauza penală nr. 2010090312 pornită la 08.09.2010 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal privind furtul unei biciclete de la cet. M. Bogdan, a fost depistat infractorul Banu I., a.n. xxxxxxxxxx, locuitor al s. xxxxxxx, r-nul xxxxxxx, la materialele în cauză fiind anexate fișa personală pe numele lui Banu I., datele caracteristice pe numele ultimului (certIFICATELE psihiatrului, narcologului, caracteristica de la locul de trai) și explicația lui Banu I., în care ultimul recunoaște faptul sustragerii bicicletei menționate.

Necătând la acest fapt, Conac Sergiu, în scopul camuflării propriei incompetențe legată de tergiversarea urmăririi penale pe această cauză penală și liberării ilegale a lui Banu I. de răspundere penală pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, știind cu certitudine că au dispărut motivele suspendării și este stabilit făptuitorul, în mod intenționat depășind atribuțiile sale de serviciu, contrar prevederilor Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală nr. 333- XVI din 10.11.2006 și anume art. 13 conform căruia: alin. (1) - „Ofițerul de urmărire penală este obligat: b) ...să efectueze acțiuni de urmărire penală în vederea descoperirii infracțiunii și fixării probelor care confirmă sau infirmă săvârșirea ei, să ia măsuri de asigurare a acțiunii civile sau a unei eventuale confiscări de bunuri dobândite ilicit”, prevederilor Codului de procedură penală nr. 122 - XV din 14.03.2003 art. 57 conform căruia: alin. (2) - „Ofițerul de urmărire penală are următoarele atribuții: 3) poartă răspundere pentru efectuarea legală și la timp a urmăririi penale, alin. (4) - în exercitarea funcțiilor sale, ofițerul de urmărire penală este independent se supune prevederilor prezentului cod...”, art. 287³ alin. (1) Cod de procedură penală, conform căruia: „Urmărirea penală poate fi reluată printr-o ordonanță motivată, de către procuror, la propunerea organului de urmărire penală sau din acțiuni de urmărire penală, stabilindu-se și termenul urmăririi penale”, nu a întreprins acțiuni de reluare a urmăririi penale și atragerii la răspundere penală a cet. Banu I., dar din contra în detrimentul intereselor părții vătămate Bogdan M. și cet. Cebotari I., contrar prevederilor art. 1 alin. (2) CPP, conform căruia: „Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, ...astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției

sale...”, nu a anexat la materialele cauzei penale informația parvenită, ci ilegal a tăinuit acest material în portbagajul automobilului ce se află în folosința sa, de model „HYUNDAI SANTAMO”, n.î. xx xx xxx, unde acesta s-a aflat până ce a fost depistat la 22.03.2012 de către colaboratorii DGT Nord a CCCEC în procesul percheziției automobilului dat, în baza cauzei penale nr.2012046044.

În urma acțiunilor lui Conac Sergiu în viziunea procurorului au fost aduse atingeri scopului procesului penal potrivit căruia orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, principiului legalității procesului penal conform căruia, acesta se desfășoară în strictă conformitate cu Codul de procedură penală, discreditată grav autoritatea funcției deținute și imaginea organelor MAI al R. Moldova, astfel fiind cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice, precum cauzate daune în proporții considerabile drepturilor și în intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice, lui Bogdan Maria fiindu-i cauzat un prejudiciu în sumă de 1800 lei și lui Cebotari Ion, fiindu-i cauzat un prejudiciu în sumă de 350 lei.

Astfel, se învinuiește că prin acțiunile sale intenționate, Conac Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, cu semnele calificative: săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzare de daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Tot el se învinuiește că, activând conform ordinului MAI nr. 162 „ef” din 29.04.2011 în funcția de șef adjunct al Secției Urmărire Penală a CPR Glodeni, fiind antrenat în exercițiul funcției deținute, deci fiind persoană publică, având în gestiune cauza penală nr 2012090077 pornită la 02.03.2012 în baza art. 27, 171 alin. (1) Cod penal, pe faptul tentativei de viol comise de către cet. xxxxxxxx xxxxxxxx în privința cet. xxxxxxxx x, în perioada de timp începând cu 20.02.2012, în scopul îndeplinirii unor acțiuni contrar obligațiilor sale de serviciu exprimate în neatragerea la răspundere penală a lui Bețișor Sergiu și contribuirea la încetarea urmăririi penale pe cauza penală dată, exprimată în înaintarea către procurorul conducător al urmăririi penale a unui raport cu propunerea de încetare a urmăririi penale, prin extorcarea pretinsă de la ultimul bani ce nu i se cuvin, iar la 22.03.2012 în jurul orei 13:14, a primit de la Bețișor Sergiu în același scop 15.000 lei, fapt după care a fost reținut în flagrant delict, pe teritoriul stației de alimentare „Lukoil”, la intrarea în or. Glodeni.

Astfel, se învinuiește că, prin acțiunile sale intenționate, Conac Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu semnele calificative: pretinderea și primirea prin extorcare de către o persoană publică a banilor ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrar obligațiilor ei de serviciu.

Instanța a concluzionat *lipsa faptelor de care este învinuit inculpatul.*

În acțiunile inculpatului, care avea statut de ofițer de urmărire penală și își îndeplinea obligațiile de serviciu pe cazul de furt a bicicletei de la Bogdan Maria, lipsește careva fapte de care este învinuit inculpatul, deoarece toate acțiunile sale au fost și erau coordonate cu procurorul ce conducea cauza penală dată.

Pe capătul de învinuire privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, *a avut loc o tentativă de provocare*, deoarece organul de urmărire penală nu a prezentat probe ce ar demonstra, că inculpatul, a dorit sau a extorcat mită de la Bețișor Sergiu. Totodată, *probele prezentate de către acuzare în susținerea învinuirii sunt lovite de nulitate, fiindcă au fost obținute prin falsificarea, provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.*

3. Procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii anticorupție, Ion Pripa, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c), 328 alin. (1), 84 alin. (1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele MAI pe un termen de 5 ani.

Apelantul a invocat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate a fost dovedită integral prin probele administrate, și anume:

declarațiile martorilor Bețișor Sergiu și Tabaran Elena;

denunțul lui Bețișor S., prin care solicită atragerea la răspundere penală a colaboratorului de poliție a CPR Glodeni Conac S., pentru acțiuni de corupere pasivă;

ordonanța și procesul-verbal de ridicare la 22.03.2012 de la Bețișor S. a purtătorului electronic de model CD-R „Esperanza”, cu înscrisurile audio a discuției lui Conac S. și Bețișor S. din 21.03.2012;

actele procesuale de autorizare a măsurilor operative de investigație și a acțiunilor de urmărire penale;

procesul-verbal de percheziție corporală a lui Conac S. pe 22.03.2012, în cursul cărei de pe mâinile ultimului au fost ridicate urme de substanță fluorescentă;

ordonanța și procesul-verbal de ridicare la 22.03.2012 de la Bețișor S. a tehnicii speciale cu care ultimul a fost înzestrat;

procesul-verbal de examinare a purtătorului electronic de model CD-R „Esperanza”, care conține înregistrările audio a convorbirilor dintre Conac S. și Bețișor S. din 21.03.2012;

procese-verbale de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor și de apreciere a informațiilor ce au importanță pentru cauza penală;

raportul de expertiză nr. 883 din 20.04.2012, conform cărui pe tamponalele de vată cu care au fost preluate mostre de pe mâinile învinuitului Conac S. sunt depuneri de substanță specială. Pe mânușile prezentate la examinare sunt urme de substanță specială. Pe vata nefolosită prezentată la examinare urme de substanțe speciale nu sunt. Substanța specială cu care a fost prelucrată bancnota cu nominalul 1 leu BNM și substanța specială de pe tamponalele de vată cu care s-au colectat mostre de pe mâinile învinuitului Conac S. corespunde după fluorescență și conținutul chimic;

depozițiile părții vătămate Cebotari Ion, martorilor Cușnir Iurie, Noroc Eduard, Bogdan Mihail și Bogdan Maria;

procesul-verbal din 22.03.2012, de percheziție a automobilului „HYUNDAI SANTAMO”, n.î xx xx xxx, aflat în posesia colaboratorului de poliție a CPR Glodeni, Conac S., în cadrul cărei a fost ridicată sacoșa de polietilenă în care se aflau documente legate de activitatea profesională a colaboratorului de poliție a

CPR Glodeni, Conac S., printre care s-a depistat materialul în baza raportului Inspectorului SPC a CPR Glodeni, Cușnir I., înregistrat la intrare sub nr. 964 din 21.02.2011;

explicația lui Banu I., executată cu un colorant de culoare negru pe o filă de hârtie formatul A4, semnată de către ultimul pe verso și de către inspectorul superior SPC a CPR Glodeni, Cușnir I., fără dată, în care primul a recunoscut furtul bicicletei de model „CITY”;

procesul-verbal din 04.05.2012 și tabelul foto anexat, de examinare a bicicletei de model „CITY”.

În pofida acestor argumente, instanța de judecată a neglijat valoarea probantă a tuturor probelor acuzării.

Inculpatul nu și-a recunoscut vina, poziție ce poartă un caracter de apărare și declarativ, scopul fiind eschivarea de la răspunderea penală.

Instanța de fond a evitat să intre în esența învinuirilor incriminate, interpretându-le în favoarea inculpatului, care a acționat cu încălcarea normelor de procedură penală,

Instanța nu a apreciat rezultatul obținut ca urmare a acțiunilor de urmărire penală petrecute în cauză, nu a ținut cont de discuțiile avute între martorul Bețișor S. și inculpat, atât la 21.03.2012, cât și pe 22.03.2012, conform căror se confirmă faptul extorcării și primirii de către inculpat a banilor în sumă de 15.000 lei de la Bețișor S.

Aprecierea tendențioasă și unilaterală a probelor de către instanță a favorizat la pronunțarea unei sentințe de achitare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2016, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Conac Sergiu a fost condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale și în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice în organele MAI pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de amendă în mărime de 1200 unități convenționale, adică 24.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice în organele MAI pe un termen de 3 ani.

Cu referire la învinuirea în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că inculpatul Conac Sergiu, activând conform ordinului MAI nr. 196 „ef” din 09.07.2010 în funcția de ofițer de urmărire penală al Secției Urmărire Penală a CPR Glodeni, iar conform ordinului MAI nr. 162 „ef” din 29.04.2011 în funcția de șef adjunct al Secției Urmărire Penală a CPR Glodeni, fiind antrenat în exercițiul funcției deținute, deci fiind persoană publică înzestrată în virtutea legii cu funcții de efectuare nemijlocită a urmăririi penale în cauze penale, a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice, precum drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice în următoarele circumstanțe.

Astfel, Conac Sergiu activând în funcția sus-menționată la 08.09.2010 a pornit urmărirea penală pe cauza penală nr. 2010090312 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pe faptul sustragerii de la Bogdan Maria a unei biciclete de

model „CITY”, de către persoane necunoscute, pricinuind proprietarului o daună considerabilă în sumă de 1800 lei.

La data de 28.12.2010, ofițerul de urmărire penală al SUP a CPR Glodeni Conac Sergiu, a înaintat procurorului conducător al urmăririi penale un raport privind suspendarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2010090312, datorită faptului că nu a fost stabilită persoana care urmează a fi pusă sub învinuire.

Prin ordonanța procurorului conducător din 29.12.2010, a fost acceptată propunerea ofițerului de urmărire penală Conac Sergiu și suspendată urmărirea penală în baza art. 287¹ alin. (1) pct. 2) CPP, datorită neidentificării persoanei care urmează a fi pusă sub învinuire.

La data de 21.02.2011, Conac Sergiu a primit spre examinare materialul parvenit în baza raportului Inspectorului SPC a CPR Glodeni Cușnir Iurie, înregistrat la intrare sub nr. 964 din 21.02.2011, conform cărui pe cauza penală nr. 2010090312 pornită la 08.09.2010 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, privind furtul unei biciclete de la Bogdan M., a fost depistat infractorul Banu I., a.n. xxxxxxxxx, locuitor al s. Dușmani, r-nul Glodeni, la materialele în cauză fiind anexate fișa personală pe numele lui Banu I., datele caracteristice pe numele ultimului (certIFICATELE psihiatrului, narcologului, caracteristica de la locul de trai) și explicația lui Banu I., în care ultimul recunoaște faptul sustragerii bicicletei menționate.

Necătând la acest fapt, Conac Sergiu, în scopul camuflării propriei incompetențe legată de tergiversarea urmăririi penale pe această cauză penală și liberării ilegale a lui Banu I. de răspundere penală pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, știind cu certitudine că au dispărut motivele suspendării și este stabilit făptuitorul, în mod intenționat depășind atribuțiile sale de serviciu, contrar prevederilor Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală nr.333- XVI din 10.11.2006 și anume art. 13 conform căruia: alin. (1) „Ofițerul de urmărire penală este obligat: b) ...să efectueze acțiuni de urmărire penală în vederea descoperirii infracțiunii și fixării probelor care confirmă sau infirmă săvârșirea ei, să ia măsuri de asigurare a acțiunii civile sau a unei eventuale confiscări de bunuri dobândite ilicit” prevederilor Codului de procedură penală nr. 122-XV din 14.03.2003 art. 57 conform căruia: alin. (2) „Ofițerul de urmărire penală are următoarele atribuții: 3) poartă răspundere pentru efectuarea legală și la timp a urmăririi penale” alin. (4) conform căruia: „în exercitarea funcțiilor sale, ofițerul de urmărire penală este independent se supune prevederilor prezentului cod...” art. 287³ alin. (1) Cod de procedură penală, conform căruia: „Urmărirea penală poate fi reluată, printr-o ordonanță motivată, de către procuror la propunerea organului de urmărire penală sau din acțiuni de urmărire penală, stabilindu-se și termenul urmăririi penale” ultimul nu a întreprins acțiuni de reluare a urmăririi penale și atragerii la răspundere penală a cet. Banu Ivan, dar din contra în detrimentul intereselor părții vătămate Bogdan Maria și cet. Cebotari Ion contrar prevederilor art. 1 alin. (2) CPP, conform căruia: „Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, ... astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale...”, nu a anexat la materialele cauzei penale informația parvenită, ci ilegal a tăinuit acest material în portbagajul automobilului ce se află în folosința sa, de model „HYUNDAI SANTAMO”, n.î. xx xx xxx, unde

acesta s-a aflat până a fost depistat la 22.03.2012 de către colaboratorii DGT Nord a CCCEC, în procesul percheziției automobilului dat, în baza cauzei penale nr.2012046044.

În urma acțiunilor lui Conac Sergiu au fost aduse atingeri scopului procesului penal, potrivit cărui orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, principiului legalității procesului penal conform cărui, acesta se desfășoară în strictă conformitate cu Codul de procedură penală, discreditată grav autoritatea funcției deținute și imaginea organelor MAI al R. Moldova, astfel fiind cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice, precum cauzate daune în proporții considerabile drepturilor și în intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice, lui Bogdan M. fiindu-i cauzat un prejudiciu în sumă de 1800 lei și lui Cebotari I. fiindu-i cauzat un prejudiciu în sumă de 350 lei.

Instanța de apel a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, declarând că cauza penală pe furtul bicicletei a fost suspendată pentru a fi stabilit infractorul. Materialele parvenite din secția de poliție erau pe masa de lucru, nu în portbagajul mașinii. La 21 și 22 martie 2012 nu a discutat cu Bețișor și acesta nu s-a deplasat cu el în calitate de pasager.

Totodată, vinovăția lui este dovedită prin probele administrate, inclusiv declarațiile părții vătămate Cebotari Ion, a martorilor Bucătari Serghei, Bucătari Cristina, Tabaran Elena, Bețișor Sergiu, Noroc Eduard, Cușnir Iurie și Lupu Veaceslav.

Martorului Bogdan Mihail, a relatat că când i s-a furat bicicletă de model „City”, a scris plângere polițistului de sector. A fost intentat un dosar penal, fiind stabilită și persoana care a săvârșit furtul. A fost telefonat de către colaboratorii poliției, care l-au anunțat că s-a găsit bicicleta. La comisariat, a văzut bicicleta, fiindu-i spus că mai departe să se clarifice cu anchetatorul Conac Sergiu. Ce s-a hotărât pe cazul dat ulterior nu cunoaște.

Partea vătămată Cebotari Ivan, a declarat că de el s-a apropiat un cetățean rom și i-a propus să cumpere o bicicletă de culoare gri metalic, de model „City”. I-a plătit în jur de 350-450 lei. Peste un timp, au venit colaboratorii de poliție și l-au întrebat de bicicletă. Au fotografiat-o și i-au spus că îl vor anunța a cui este. Peste câteva săptămâni, colaboratorii au luat bicicleta, deoarece a fost furată. Până în prezent, nici bicicleta, nici banii nu i-au fost restituiți.

Martorului Cușnir Iurie a menționat că activa în calitate de inspector al Poliției Criminale. A avut loc sustragerea unei biciclete. A fost stabilită persoana, fiindu-i înmănată citația pentru a se prezenta la CPR Glodeni. Aceasta nu s-a prezentat. Fiind verificată și căutată, nu a fost găsită, și printr-un raport a informat conducerea comisariatului. După care făptuitorul nu s-a prezentat pentru soluționarea de mai departe a cazului. Secția ancheta se afla pe același etaj cu poliția criminală. Când se întâlnea cu Conac, îl întreba despre cazul furtului bicicletei.

Martorul Cojocari Constantin a declarat că a fost conducător - procuror pe cauza penală pe faptul sustragerii bicicletei, urmărirea penală fiind exercitată de Conac S. Cauza penală a fost suspendată din motiv că lipsea persoana ce era învinuită de comiterea furtului de bicicletă de la Bogdan M., iar dosarul fiind transmis în arhiva comisariatului Glodeni. El a fost informat din partea lui Conac

S. că există persoana care a sustras bicicleta, însă nu poate fi găsită. Atunci el i-a dat indicații verbale ca persoana să fie găsită, deoarece fără ea nu poate fi reluată urmărirea penală.

Vina inculpatului se mai dovedește prin procesul-verbal de percheziție din 22.03.2012, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.04.2012, ordonanța privind recunoașterea obiectelor drept corpuri delictive și atașarea lor la cauza penală din 20.04.2012, copia raportului lui Cușnir Iurie din 21.02.2011, extras din Registrul de Stat al Populației în privința lui Banu I., adeverință lui Banu I., caracteristica în privința lui Banu I., explicația lui Cebotari I., recipisă întocmită de Cebotari I. pe 16.02.2011, explicația lui Banu I., procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.05.2012, cu planșa fotografică a bicicletei.

Versiunea inculpatului că după parvenirea materialului referitor la persoana identificată de faptul sustragerii bicicletei, a insistat ca colaboratorii poliției criminale să-l caute și aducă pe Banu I. pentru a dispune reluarea urmăririi penale, nu poate fi reținută în favoarea inculpatului, deoarece în situația când au dispărut motivele suspendării și era stabilit făptuitorul săvârșirii infracțiunii de furt a bicicletei, a devenit necesară efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, astfel inculpatul urma să intervină în calitatea sa de ofițer de urmărire penală cu propunerea de reluare a urmăririi penale în vederea tragerii la răspundere penală a lui Banu I., dar nu să păstreze materialele o perioadă îndelungată de timp și ca urmare, acestea să fie depistate în portbagajul automobilului aflat în folosința lui.

Mai mult, inculpatul a cunoscut că Banu I. a ieșit din țară, însă n-a întreprins măsuri de anunțare în căutare a ultimului, fapt pentru care la fel era necesară mai întâi propunerea de reluare a urmăririi penale.

Partea vătămată Bogdan M. a confirmat faptul adresării de mai multe ori la anchetatorul Conac S., privind depistarea și ulterior restituirea bicicletei, care a fost ridicată de către colaboratorii poliției în luna februarie 2011.

Partea vătămată Cebotari Ion, care a cumpărat bicicleta de la o persoană pe nume Ivan contra sumei de 350 lei și care i-a fost ridicată de către colaboratorii poliției în februarie 2011, la fel a fost prejudiciată prin nerecuperarea sumei de 350 lei, achitată pentru bicicleta sustrasă.

Din data de 21.02.2011 și până la momentul depistării materialului în cadrul efectuării percheziției în automobilul condus de inculpat la data de 22.03.2012, ultimul n-a întreprins măsuri de reluare a urmăririi penale, astfel a acționat în detrimentul părților vătămate Bogdan M. și Cebotari I. și contrar prevederilor art. 1 alin. (2) CPP, conform cărui „procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, ...astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale...”

În această ordine de idei, se rețin și prevederile Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală nr. 333-XVI din 10.11.2006, art. 13 alin. (1) - „Ofițerul de urmărire venală este obligat: b) ... să efectueze acțiuni de urmărire penală în vederea descoperirii infracțiunii și fixării probelor care confirmă sau infirmă săvârșirea ei, să ia măsuri de asigurare a acțiunii civile sau a unei eventuale confiscări de bunuri dobândite ilicit”, prevederilor Codului de procedură penală art. 57 alin. (2) - „Ofițerul de urmărire penală are următoarele atribuții: 3) poartă răspundere pentru efectuarea legală și la timp a urmăririi penale”, alin. (4) - „în

exercitarea funcțiilor sale, ofițerul de urmărire penală este independent, se supune prevederilor prezentului cod...”.

Astfel, versiunea inculpatului că nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, este combătută prin probele administrate, în special de procesul-verbal de percheziție din 22.03.2012, procesul-verbal de examinare a obiectului - sacoșa de polietilenă în care se află materialul în baza raportului ISPC a CPR Glodeni, Cușnir Iurie, înregistrat sub nr. 964 din 21.02.2011 și ordonanța privind recunoașterea drept corpuri delictive a obiectelor ridicate în timpul percheziției automobilului aflat în posesia la data de 22.03.2012, probe care nu sunt lovite de nulitate și prezintă o situație clară a celor întâmplate și stabilite de instanță.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, ca excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzare de daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Cu referire la învinuirea în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de apel a constatat că inculpatul Conac Sergiu este învinuit, că activând conform ordinului MAI nr.162 „ef” din 29.04.2011 în funcția de șef adjunct al Secției Urmărire Penală a CPR Glodeni, fiind antrenat în exercițiul funcției deținute, deci fiind persoană publică, având în gestiune cauza penală nr. 2012090077 pornită la 02.03.2012 în baza art. 27, 171 alin. (1) Cod penal pe faptul tentativei de viol comise de către xxxxxxxx x în privința lui xxxxxxxx x, începând cu 20.02.2012, în scopul îndeplinirii unor acțiuni contrar obligațiilor sale de serviciu, exprimate în neatragerea la răspundere penală a lui Bețișor S. și contribuirea la încetarea urmăririi penale pe cauza penală dată, exprimată în înaintarea către procurorul conducător al urmăririi penale a unui raport cu propunerea de încetare a urmăririi penale, prin extorcarea a pretins de la Bețișor S. bani ce nu i se cuvin, iar la 22.03.2012 în jurul orei 13.14, a primit de la ultimul în același scop 15.000 lei, după care a fost reținut în flagrant delict pe teritoriul stației de alimentare „Lukoil”, la intrarea în orașul Glodeni.

Astfel, Conac S. se învinuiește că prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal – corupere pasivă, adică pretinderea și primirea prin extorcare de către o persoană publică a banilor ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrar obligațiilor ei de serviciu.

Instanța de apel a statuat că pe acest capăt de învinuire, probele administrate dovedesc comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal - trafic de influență.

Or, dispunerea încetării urmăririi penale în legătură cu împăcarea părților ținea de competența procurorului care conduce sau exercită urmărirea penală, și nu de competența lui Conac S.

Rezultă, că acțiunile lui nu pot fi încadrate ca corupere pasivă, dat fiind că pentru existența infracțiunii de corupere pasivă este important ca acțiunea îndeplinită să țină de competența persoanei cu funcție de răspundere, să facă parte din sfera atribuțiilor funcționale ale acesteia, să fie clar determinată și reală.

Pentru existența infracțiunii de trafic de influență este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să intre în obligațiile de serviciu ale funcționarului, adică în sfera atribuțiilor sale de serviciu sau în competența funcționarului.

Referitor la pretinsa provocare, aceasta nu și-a găsit confirmare prin datele obiective ale cauzei, deoarece probele supuse cercetării de către instanța de apel și apreciate din punct de vedere al veridicității, utilității, concludentei, pertinentei și coroborării reciproce, denotă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de trafic de influență.

Astfel, instanța a constatat că inculpatul Conac S., activând conform ordinului MAI nr.162 „ef” din 29.04.2011 în funcția de șef adjunct al Secției Urmărire Penală a CPR Glodeni, fiind antrenat în exercițiul funcției deținute, fiind persoană publică, având în gestiune cauza penală nr. 2012090077 pornită la 02.03.2012 în baza art. 27, 171 alin. (1) Cod penal pe faptul tentativei de viol comise de către xxxxxxxx x în privința lui xxxxxxxx x, începând cu 20.02.2012 a pretins de la Bețișor S. bani, **susținând că are influență asupra procurorului conducător al urmării penale**, care la înaintarea propunerii organului de urmărire penală va dispune încetarea urmării penale, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, iar la 22.03.2012, în jurul orei 13.14, a primit de la Bețișor S. în același scop 15.000 lei, după ce a fost reținut în flagrant delict pe teritoriul stației de alimentare „Lukoil”, la intrarea în orașul Glodeni.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, ca trafic de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea personal de bani pentru sine sau pentru o altă persoană, **de către o persoană care are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică**, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul este caracterizat pozitiv, anterior nu a fost condamnat, are familie și doi copii minori la întreținere, a activat în cadrul Organelor Afacerilor Interne din 06.03.1998 și pe parcursul activității de serviciu s-a recomandat ca un colaborator disciplinat și ordonat, concluzionând că scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge prin aplicarea în privința lui a unei pedepse cu amenda, în limitele sancțiunilor prevăzute de lege, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice în organele MAI.

5. Avocatul Vadim Gligor, a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că instanța de apel și-a întemeiat soluția de condamnare pe aceleași probe, care au fost examinate în instanța de fond, iar acuzarea n-a prezentat careva probe noi, care în coroborare cu probele deja existente ar putea fi reappreciate.

Instanța de apel l-a condamnat pe inculpat în temeiul probelor obținute în cadrul activității speciale de investigații din 21-22 martie 2012, atunci când Bețișor S., fiind echipat de organul de urmărire penală cu dispoziții speciale de înregistrare a convorbirii și cu bani – 15.000 lei marcați, a venit în fața IP Glodeni, l-a telefonat

pe inculpat și a solicitat întâlnire pentru a transmite banii. Banii fiind puși la dispoziție de organul de urmărire penală, în baza cererii lui Bețișor S., care a invocat că nu dispune de o astfel de sumă de bani.

Din probele aduse de acuzare, nu reiese faptul că până la data de 21-22 martie 2012, organul de urmărire penală ar fi dispus vreo probă, informație obiectivă precum că inculpatul a fost implicat anterior în acțiuni de corupție.

În denunțul depus la CNA, Bețișor S. a indicat că inculpatul i-a cerut 30.000 lei, apoi a micșorat suma până la 15.000 lei, pentru a clasa cauza penală, însă probele administrate denotă contrariul.

Martorul Tabaran E. a declarat că a fost impusă de către Bețișor S., Bucatari C., prietenul lui Bețișor S. - Svistun I. (colaborator CNA), să se ducă la inculpat pentru a solicita clasarea cauzei penale pornită în privința lui Bețișor S. în legătură cu împăcarea.

Coraportând circumstanțele constatate la denunțul lui Bețișor S., se observă că nu inculpatul a inițiat procedura de clasare a cauzei penale și pretinderea sumei de 30.000 lei, ci Bețișor S., fiind susținut și facilitat de către colaboratorul CNA, Svistun I. și împreună cu el au impus-o pe Tabaran E. să se ducă la inculpat și să inițieze procedura de clasare a cauzei penale în privința lui Bețișor S.

Martorii Bumbu S. și Canila R. au declarat că cunosc din serviciu că inculpatul anterior a exercitat urmărirea penală în privința lui Svistun V., tatăl lui Svistun I. Au mai declarat că cunosc faptul că Svistun I. l-a amenințat pe inculpat cu răfuială pentru pornirea urmăririi penale în privința tatălui său.

Probele demonstrează interesul lui Svistun I. „să-l dea din lucru într-o parte pe inculpat”, și pentru a realiza această intenție, Svistun I. l-a susținut pe Bețișor S. investindu-l ca un agent sub acoperire la provocarea inculpatului la săvârșirea infracțiunii.

Se observă faptul că inculpatul a fost supus unor acțiuni de convingere instigare și provocare flagrantă de a se implica în activitatea infracțională în lipsa unui indiciu că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această instigare și provocare.

În acest sens, instanța de fond a stabilit că probele acuzării sunt lovite de nulitate, deoarece până la momentul provocării și implicării colaboratorilor CNA prin intermediul lui Svistun I. și Bețișor S., nu au existat suspiciuni obiective confirmate prin probe că inculpatul ar fi fost implicat în acțiuni de corupție.

Inculpatul a fost victima unei provocări, iar în această situație ține de obligația acuzării de a demonstra că nu a existat nici o provocare.

Instanța de apel, constatând vinovăția inculpatului în baza aceluiași probe, care au fost recunoscute de către instanța de fond ca inadmisibile conform art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, n-a motivat soluția prin prisma jurisprudenței CtEDO și nu a apreciat comportamentul lui Bețișor S. și Svistun I. sub aspectul implicării reprezentantului statului în provocarea infracțiunii, limitându-se la constatări în linii generale.

Organul de urmărire penală nu a fost pasiv la investigarea veridicității denunțului depus de către Bețișor S., deoarece a organizat operațiunea de reținere în flagrant, în cadrul căreia ultimul înzestrat cu aparate video-audio, cu bani marcați primiți de la CNA, Bețișor S. deja căpătând statut de agent al statului a fost

instigat și determinat să transmit mijloacele bănești inculpatului prin acțiuni de provocare.

Între declarațiile denunțatorului Bețișor S. și celelalte probe ale acușării, sunt contradicții esențiale, fapt ce afectează grav credibilitatea acestui martor.

Faptul că inculpatul n-a inițiat și nici nu putea iniția procedura de clasare a cauzei penale a fost confirmat de martorii Cebotari P. și Canila R., declarațiile cărora instanțele judecătorești le-au reținut ca fiind admisibile.

Instanța de apel, reținând vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, s-a bazat pe contradicții esențiale în declarațiile lui Bețișor S. în coraport cu alte probe, ce pun la îndoială credibilitatea denunțatorului și declarațiile acestuia, care nu pot fi apreciate ca o probă veridică, pertinentă, la fel nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, or, dubiile în privința acestora nu pot fi înlăturate și conform prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului.

În speță, au fost prezente acțiuni active de instigare insistentă și provocare a inculpatului la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, fapt ce reiese din următoarele:

organul de urmărire penală nu a prezentat probe ce ar demonstra că inculpatul a cerut și extorcat suma de bani de la Bețișor S.;

probele acușării în susținerea învinuirii sunt lovite de nulitate în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, fiindcă au fost obținute prin provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii;

probele prezentate - declarațiile martorului Bețișor S. și înregistrările audio a convorbirilor dintre Bețișor S. și inculpat nu demonstrează vina lui în cererea și extorcarea sumei de bani de la Bețișor S., dar dimpotrivă, dovedesc faptul instigării, provocării și încurajării inculpatului de către Bețișor S. la săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă;

atât legea procesuală națională în vigoare, cât și jurisprudența CtEDO, interzic procedura de obținere a probelor prin provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

Oferirea de sfaturi din partea colaboratorilor CNA lui Bețișor S. este evidentă din declarațiile martorilor Tabaran E.: „Bețișor S. cu Svistun I. vorbeau ca să-l dea jos, de la lucru pe Conac S”.

Acuzarea nu a prezentat probe ce ar demonstra că în lipsa implicării colaboratorilor CNA ar fi fost săvârșită infracțiunea, or martorul denunțator Bețișor S., conform cererii a indicat că nu dispune de bani, și acușarea nu a adus probe că ar fi găsit acești 15.000 lei.

Cu referire la învinuirea în baza art. 328 alin. 1) Cod penal, instanța de apel și pe acest capăt de învinuire a admis erori de drept prin condamnarea inculpatului, fără ca să administreze probe noi. Instanța de apel a reinterpretat aceleași probe care au fost administrate de către instanța de fond și pe baza cărora s-a pronunțat o sentință de achitare.

În cauza *Mischic vs. România* din 16.09.2014, CtEDO a menționat faptul că „este interzisă condamnarea în apel, după achitare, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond”.

Instanța de apel nu a apreciat probatoriul deja administrat de către instanța de fond prin prisma colaborării lor, dar a transcris temeiurile de fapt și de drept invocate de către apelant în apelul declarat.

Prin faptul că inculpatul, după părerea instanței de apel, n-a îndeplinit careva acțiuni în vederea exercitării funcției sale, se observă după latura subiectivă o acțiune din imprudență, mai precis o neglijență și nicidecum exces de putere. Or, inculpatul dacă și n-a îndeplinit careva acțiuni, apoi n-a ieșit din limita drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Constatările de fapt și de drept a instanței de apel nu corespund dispozitivului hotărârii atacate.

Pe de altă parte, instanța de apel a ignorat cele constatate de către instanța de fond și apreciate din punct de vedere al pertinentei, utilității și coroborării.

Fiind audiat în instanța de fond, procurorul conducător al urmăririi penale, Cojocaru C., declarațiile căruia au fost reținute de instanța de apel, a menționat că: „el a fost informat din partea lui Conac S. că există persoana care a sustras biciclete, însă nu poate fi găsită. El atunci a dat indicații verbale ca persoana să fie găsită, deoarece fără persoană nu poate fi reluată urmărirea penală, iar în privința corpului delict pe cauza dată care este bicicleta poate fi întors prin ordonanța procurorului proprietarului, însă Bogdan M. nici o dată nu s-a adresat la procuratură cu o astfel de cerere”.

Apreciind această probă, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că inculpatul și-a îndeplinit obligațiile în conformitate cu prevederile legale, or, însuși procurorul a declarat că inculpatul l-a informat despre necesitatea reluării urmăririi penale, iar Cojocari C., a decis de a nu relua urmărirea penală.

Conform rechizitoriului, inculpatului i s-a formulat învinuirea că prin acțiunii sale el a cauzat daune considerabile persoanelor fizice Bogdan M. și Cebotari I.

Cebotari I. fiind audiat a declarat că pe inculpat nu-l cunoaște, pretenții către inculpat nu are.

Bogdan M. fiind audiat a declarat că pentru familia sa prejudiciul cauzat nu este considerabil.

Așadar, și din aceste probe, instanța de fond a constatat lipsa faptului infracțiunii.

Prin urmare, probele cercetate în instanța de apel, fără prezența unor probe noi, au fost reinterpretate, și ca consecință a fost greșit admis apelul acuzării.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, se rețin următoarele împrejurări.

În primul rând, potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1), 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea. Potrivit art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Conform art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În această consecutivitate, **cu referire la condamnarea inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal** și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar în acest sens (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, în special a prevederilor din art. 414 alin. (2) și (6), art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, cât și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Bogdan Maria și Cebotari Ion, a martorilor Bucătari Serghei, Bucătari Cristina, Tabaran Elena, Bețișor Sergiu, Noroc Eduard, Cușnir Iurie, Lupu Veaceslav, Bogdan Mihail și Cojocari Constantin, procesul-verbal de percheziție din 22.03.2012, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.04.2012, ordonanța privind recunoașterea obiectelor drept corpuri delictive și atașarea lor la cauza penală din 20.04.2012, copia raportului lui Cușnir Iurie din 21.02.2011, extras din Registrul de Stat al Populației în privința lui Banu I., adeverință lui Banu I., caracteristica în privința lui Banu I., explicația lui Cebotari I., recipisă întocmită de Cebotari I. pe 16.02.2011, explicația lui Banu I., procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.05.2012, cu planșa fotografică a bicicletei,

fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel indicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării, dovezile enunțate acestea demonstrând cu concludență că inculpatul a săvârșit faptele imputate, infracțiunile lui întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei, condamnămnd inculpatul în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol în aspectul vizat, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția de

condamnare a inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, și că recursul ordinar în această parte este neîntemeiat.

În al doilea rând, potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. În corespundere cu art. 66 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul la apărare și dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit. Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1), 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În această ordine de idei și **cu referire la condamnarea inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal** și atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Rejudecând cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, nu respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului deciziei contestate, cât și a procesului verbal al ședinței judiciare (v. 4 f.d. 173, pct. 4. din decizie):

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a indicat motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării, inclusiv cele indicate în sentință și invocate în recursul ordinar (pct. 2., 4., 5. din decizie).

Totodată, doar remarca instanței că: „...pretinsa provocare nu și-a găsit confirmare prin datele obiective ale cauzei, deoarece probele supuse cercetării de și apreciate din punct de vedere al veridicității, utilității, concludentei, pertinentei și coroborării reciproce, denotă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de trafic de influență”, nu reprezintă o pronunțare legal argumentată a instanței de apel în aspectul vizat, și nu corespunde criteriilor de apreciere a probelor administrate pe caz, prescise în art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi: înregistrarea între Bețișor S. și Conac S., făcută de pe telefonul mobil, stenograma înregistrărilor de imagini a comunicărilor din 22.03.2012, purtătorul de informație cu înregistrările convorbirilor din 21.03.2012;

c) schimbând încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, în deliberare, instanța de apel nu a pus în discuția părților noua învinuire și nu i-a oferit inculpatului posibilitatea de a se apăra în sensul dat, nefiindu-i respectat, astfel, dreptul la un proces echitabil (*Hotărârea CjEDO din 12.04.2011, Adrian Constantin vs. România*).

Mai mult, instanța a constata că inculpatul a comis fapta: „**susținând că are influență asupra procurorului conducător al urmăririi penale**”, dar ulterior s-a contrazis, deoarece a încadrând acțiunile lui în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, a stabilit deja că este: „**o persoană care are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică**” (pct. 4. din decizie).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală privind acuzarea inculpatului în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția respectivă, și că recursul de pe rol este întemeiat în partea vizată.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează parțial hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării deciziei contestate în partea condamnării inculpatului pe art. 326 alin. (1) Cod penal și aplicării față de el a prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, cu dispunerea rejudecării în acest aspect a pricinii de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Vadim Gligor, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2016 în partea condamnării inculpatului Conac Sergiu xxxxxxxx pe art. 326 alin. (1) Cod penal și aplicării față de el a prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, și dispune rejudecarea cauzei în partea vizată de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, hotărârea contestată se menține.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 martie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun